

Davaoci krvi se ispituju jesu li potpuno zdravi. Mjeri im se puls, krvni pritisak i temperatura, a uzorak krvi pregledava da se isključi anemija. Bolesti kao što su hepatitis, bolest srca, rak (osim nekih oblika kao što su ograničeni rak kože), teška astma, malarija, poremećaji krvarenja, AIDS i moguća izloženost virusu AIDS-a mogu trajno isključiti mogućega davatelja.

Izloženost hepatitisu, trudnoća, nedavni veći hirurški zahvat, slabo kontroliran krvni pritisak, niski krvni pritisak, anemija ili upotreba nekih lijekova mogu privremeno isključiti osobu za davanje krvi. Ta se ograničenja propisuju kako bi se zaštitio i davaoc i primaoc. Općenito, davateljima nije dopušteno dati krv više od jednom u 2 mjeseca. Praksa plaćanja davaocima krvi gotovo je iščezla, to je navodilo ljude u nestašici da se prikazuju kao davatelji i da niječu sva stanja koja bi ih isključivala kao donatore.

Za pogodne davaoce davanje krvi je vrlo sigurno. Čitav postupak traje oko jednoga sata, a samo davanje krvi 10 minuta. Obično davatelji osjete ubod kada se stavi iglu, ali nakon toga postupak je bezbolan.

Standardna jedinica darovane krvi je oko 0,5 litre. Svježe sakupljena krv se hermetički zatvori u plastične vreće koje sadrže konzervanse i neki spoj protiv zgrušavanja. Mali uzorak svake krvi ispituje se na zarazne bolesti kao što su AIDS, virusni hepatitis i sifilis. Rashlađena krv ostaje upotrebljivom tokom 42 dana. U posebnim uslovima, npr. da bi se sačuvala rijetka krvna grupa, crvene krvne stanice se mogu smrznuti i držati sve do 10 godina.

Kako transfuzija krvi koja ne odgovara primateljevoj može biti opasna, darovateljeva krv se rutinski klasificira u grupe kao A, B, AB ili 0 i kao Rh-pozitivna ili Rh-negativna, npr. krvna grupa osobe može biti O-pozitivna ili AB-negativna. Kao daljnju mjeru opreza prije nego se počne sa transfuzijom, tehničar miješa kapljicu davateljeve krvi sa primateljevom da se provjeri podudarnost, to se naziva unakrsno ispitivanje.